

VERORDENING (EG) Nr. 648/2005 VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

van 13 april 2005

**houdende wijziging van Verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad tot vaststelling van het
communautair douanewetboek**

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op de artikelen 26, 95, 133 en 135,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité ⁽¹⁾,

Handelend volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag ⁽²⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In Verordening (EEG) nr. 2913/92 ⁽³⁾ zijn de regels vastgelegd voor de douanebehandeling van goederen die worden ingevoerd of uitgevoerd.
- (2) Er moet een gelijkwaardig beschermingsniveau worden ingesteld met betrekking tot douanecontroles op goederen die het douanegebied van de Gemeenschap binnenkomen of verlaten. Daartoe is het noodzakelijk de douanecontroles in de Gemeenschap op een gelijkwaardig niveau te brengen en erop te letten dat zij op geharmoniseerde wijze worden verricht door de lidstaten, die hoofdzakelijk verantwoordelijk zijn voor de uitvoering van deze controles. Deze controles moeten gebaseerd zijn op gezamenlijk overeengekomen normen en risicocriteria met betrekking tot de selectie van goederen en marktdeelnemers, teneinde de risico's voor de Gemeenschap en haar burgers en de handelspartners van de Gemeenschap zoveel mogelijk te beperken. De lidstaten en de Commissie moeten derhalve voor de gehele Gemeenschap een kader voor risicobeheer creëren ter ondersteuning van een gemeenschappelijke aanpak, zodat prioriteitenstelling effectief en allocatie van middelen efficiënt plaatsvinden, teneinde een juist evenwicht te handhaven tussen douanecontroles enerzijds en faciliteren van de legale handel anderzijds. Een dergelijk kader moet ook gemeenschappelijke criteria en geharmoniseerde vereisten voor geautoriseerde marktdeelnemers omvatten en garanderen dat dergelijke criteria en vereisten op geharmoniseerde wijze worden

toegepast. De vaststelling van een kader voor risicobeheer dat gemeenschappelijk is voor alle lidstaten, mag de lidstaten niet verhinderen steekproefcontroles op goederen te verrichten.

- (3) Een lidstaat dient de status van „geautoriseerde marktdeelnemer” te verlenen aan marktdeelnemers die voldoen aan bepaalde gemeenschappelijke criteria in verband met de controlesystemen, de financiële solvabiliteit en de staat van dienst op het gebied van naleving van verplichtingen door de marktdeelnemer. De door een lidstaat verleende status van geautoriseerde marktdeelnemer wordt door de andere lidstaten erkend, maar verleent niet het recht om in de andere lidstaten automatisch in aanmerking te komen voor in de douanewetgeving vastgelegde vereenvoudigingen. De andere lidstaten dienen echter het gebruik van vereenvoudigingen door geautoriseerde marktdeelnemers toe te staan, mits zij aan alle specifieke vereisten voor de betrokken vereenvoudigingen voldoen. Bij de beoordeling van een verzoek om gebruik te maken van vereenvoudigingen hoeven de andere lidstaten de controlesystemen, de financiële solvabiliteit en de staat van dienst op het gebied van naleving van verplichtingen van de marktdeelnemer niet opnieuw te evalueren, aangezien de lidstaat die de ondernemer de status van „geautoriseerde marktdeelnemer” heeft verleend, dit al heeft gedaan, maar moeten zij ervoor zorgen dat aan eventuele andere specifieke vereisten voor het gebruik van de betrokken vereenvoudiging is voldaan. Het gebruik van vereenvoudigingen in andere lidstaten mag ook worden gecoördineerd via een overeenkomst tussen de betrokken douaneautoriteiten.
- (4) Vereenvoudigingen krachtens de douanewetgeving laten de douanecontroles, zoals die in het communautair douanewetboek zijn vastgelegd, met name met betrekking tot veiligheid, verder onverlet. Deze controles vallen onder de verantwoordelijkheid van de douaneautoriteiten en dit recht om te controleren moet blijven gelden, hoewel de status van geautoriseerde marktdeelnemer door die autoriteiten erkend moet worden als een factor bij de risicoanalyse en bij het verlenen van faciliteiten aan de marktdeelnemer in verband met veiligheidsgerelateerde controles.
- (5) Op risicoanalyse gebaseerde informatie over import- en exportgoederen moet onderling worden gedeeld tussen de bevoegde autoriteiten van de lidstaten en de Commissie. Te dien einde moet een gemeenschappelijk en beveiligd systeem worden opgezet, zodat de bevoegde autoriteiten deze informatie tijdig en effectief kunnen opvragen, doorzenden en uitwisselen. Dergelijke informatie mag ook met derde landen worden gedeeld indien een internationale overeenkomst daarin voorziet.

⁽¹⁾ PB C 110 van 30.4.2004, blz. 72.

⁽²⁾ Advies van het Europees Parlement van 20 april 2004 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad), gemeenschappelijk standpunt van de Raad van 29 november 2004 (PB C 38 E van 15.2.2005, blz. 36) en standpunt van het Europees Parlement van 23 februari 2005 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad).

⁽³⁾ PB L 302 van 19.10.1992, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij de Toetredingsakte van 2003.

- (6) Er dient te worden verduidelijkt onder welke omstandigheden informatie die door marktdeelnemers aan de douane werd verstrekt, toegankelijk mag worden gemaakt voor andere autoriteiten in dezelfde lidstaat, in andere lidstaten, voor de Commissie, of voor autoriteiten in derde landen. Daartoe moet duidelijk worden aangegeven dat Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens⁽¹⁾ en Verordening (EG) nr. 45/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2000 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door de communautaire instellingen en organen en betreffende het vrije verkeer van die gegevens⁽²⁾ van toepassing zijn op de verwerking van persoonsgegevens door de bevoegde autoriteiten en door andere autoriteiten die gegevens ontvangen op grond van het communautair douanewetboek.
- (7) Teneinde passende, op een risicoanalyse gebaseerde controles te kunnen verrichten, dient verstrekking van informatie voorafgaand aan aankomst of vertrek verplicht te worden gesteld voor alle goederen die binnen of buiten het douanegebied van de Gemeenschap worden gebracht, behalve voor goederen die over zee of door de lucht worden vervoerd zonder dat er in dit douanegebied een tussenstop wordt gemaakt. Dergelijke informatie moet beschikbaar zijn voordat de goederen binnen of buiten het douanegebied van de Gemeenschap worden gebracht. Er kunnen verschillende termijnen en regels worden vastgesteld afhankelijk van het soort goederen, vervoer en marktdeelnemer; of wanneer internationale overeenkomsten in bijzondere veiligheidsvoorschriften voorzien. Teneinde veiligheidslacunes te voorkomen, moet deze verplichting ook worden ingevoerd voor goederen die in een vrije zone worden binnengebracht of deze verlaten.
- (8) Verordening (EEG) nr. 2913/92 moet dienovereenkomstig worden aangepast,

HEBBEN DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Verordening (EEG) nr. 2913/92 wordt als volgt gewijzigd:

1) Artikel 4 wordt als volgt gewijzigd:

— de volgende punten worden ingevoegd:

„4 bis. douanekantoor van binnenkomst: het door de douaneautoriteiten overeenkomstig de douanewetgeving aangewezen douanekantoor waar goederen die in het douanegebied van de Gemeenschap worden binnengebracht onverwijld naartoe moeten worden gebracht en waar zij aan passende, op een risicoanalyse gebaseerde controles bij het binnenbrengen onderworpen worden;

4 ter. douanekantoor van invoer: het door de douaneautoriteiten overeenkomstig de douanewetgeving aangewezen douanekantoor waar de formaliteiten om in het douanegebied van de Gemeenschap binnengebrachte goederen een douanebestemming te geven, met inbegrip van passende, op een risicoanalyse gebaseerde controles dienen te worden uitgevoerd;

4 quater. douanekantoor van uitvoer: het door de douaneautoriteiten overeenkomstig de douanewetgeving aangewezen douanekantoor waar de formaliteiten om aan goederen die het douanegebied van de Gemeenschap verlaten een douanebestemming te geven, met inbegrip van passende, op een risicoanalyse gebaseerde controles dienen te worden uitgevoerd;

4 quinques. douanekantoor van uitgang: het door de douaneautoriteiten overeenkomstig de douanewetgeving aangewezen douanekantoor waar goederen moeten worden aangebracht voordat zij het douanegebied van de Gemeenschap verlaten en waar zij onderworpen zijn aan douanecontroles welke verband houden met de uitgangsformaliteiten en aan passende, op een risicoanalyse gebaseerde controles.”;

— punt 14, wordt vervangen door:

„14. douanecontroles: specifieke handelingen die worden verricht door de douaneautoriteiten, met het oog op de correcte toepassing van de douanewetgeving en andere wetgeving betreffende binnenbrengen, uitgang, doorvoer, overbrengen en bijzondere bestemming van goederen welke vervoerd worden tussen het douanegebied van de Gemeenschap en derde landen, en betreffende de aanwezigheid van goederen die niet de status van communautaire goederen hebben; dergelijke handelingen kunnen onder meer inhouden verificatie van goederen, controle van de aangiftegegevens en de aanwezigheid en de echtheid van elektronische of papieren documenten, onderzoek van de boekhouding van ondernemingen en onderzoek van andere bescheiden, controle van vervoermiddelen, controle van bagage en andere goederen die personen bij of op zich dragen, en het verrichten van administratief onderzoek en andere soortgelijke handelingen.”;

— de volgende punten worden toegevoegd:

„25. risico: de waarschijnlijkheid dat zich in relatie tot binnenbrengen, uitgang, doorvoer, overbrengen en bijzondere bestemming van goederen welke vervoerd worden tussen het douanegebied van de Gemeenschap en derde landen, en met betrekking tot de aanwezigheid van goederen die niet de status van communautaire goederen hebben, een gebeurtenis voordoet die

⁽¹⁾ PB L 281 van 23.11.1995, blz. 31. Richtlijn gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1882/2003 (PB L 284 van 31.10.2003, blz. 1).

⁽²⁾ PB L 8 van 12.1.2001, blz. 1.

— de correcte toepassing van communautaire of nationale maatregelen in de weg staat, of

- de financiële belangen van de Gemeenschap en haar lidstaten schaadt, of
- een gevaar vormt voor de veiligheid in de Gemeenschap, de volksgezondheid, het milieu of de consument.

26. risicobeheer: het systematisch in kaart brengen van risico's en het toepassen van alle maatregelen die vereist zijn om de blootstelling aan risico's te beperken. Dit omvat activiteiten zoals het verzamelen van gegevens en informatie, het analyseren en beoordelen van risico's, het voorschrijven en ondernemen van actie, en het regelmatig toezien op en herzien van het proces en de procesresultaten, op basis van internationale, communautaire en nationale bronnen en strategieën."

2) De volgende afdeling en het volgende artikel worden ingevoegd:

„Afdeling 1 bis

Geautoriseerde marktdeelnemers

Artikel 5 bis

1. De douaneautoriteiten verlenen, indien nodig na overleg met andere bevoegde autoriteiten, op basis van de in lid 2 bedoelde criteria de status van „geautoriseerde marktdeelnemer” aan in het douanegebied van de Gemeenschap gevestigde ondernemers.

Een „geautoriseerde marktdeelnemer” komt in aanmerking voor faciliteiten met betrekking tot veiligheidsgerelateerde douanecontroles en/of voor in de douanewetgeving vastgelegde vereenvoudigingen.

De status van „geautoriseerde marktdeelnemer” wordt, op basis van de in lid 2 vermelde voorschriften en voorwaarden, door de douaneautoriteiten van alle lidstaten erkend, zonder afbreuk te doen aan douanecontroles. De douaneautoriteiten verlenen, op grond van de erkenning van de status van „geautoriseerde marktdeelnemer” en op voorwaarde dat de vereisten in verband met een bepaald type in de communautaire douanewetgeving vastgelegde vereenvoudiging zijn vervuld, toestemming aan de marktdeelnemer om van die vereenvoudiging gebruik te maken.

2. De criteria voor het verlenen van de status van „geautoriseerde marktdeelnemer” omvatten:

- een passende staat van dienst op het gebied van de naleving van douanevereisten;
- een deugdelijke handels- en, in voorkomend geval, vervoersadministratie die passende douanecontroles mogelijk maakt;
- in voorkomend geval, het bewijs van financiële solvabiliteit; en
- indien van toepassing, passende veiligheidsnormen.

Volgens de procedure van het comité worden voorschriften vastgesteld:

- voor het verlenen van de status van „geautoriseerde marktdeelnemer”;

- voor het verlenen van vergunningen voor het gebruik van vereenvoudigingen;

- om te bepalen welke douaneautoriteit bevoegd is voor het verlenen van bedoelde status en vergunningen;

- voor de soort en de omvang van de faciliteiten die met betrekking tot veiligheidsgerelateerde douanecontroles kunnen worden toegekend, rekening houdend met de voorschriften voor gemeenschappelijk risicobeheer;

- voor overleg met en informatieverstrekking aan andere douaneautoriteiten;

en van de voorwaarden waaronder:

- een vergunning tot één of meer lidstaten kan worden beperkt;

- de status van „geautoriseerde marktdeelnemer” kan worden opgeschort of ingetrokken; en

- er voor bepaalde categorieën geautoriseerde marktdeelnemers kan worden afgeweken van de eis dat de marktdeelnemer in de Gemeenschap gevestigd moet zijn, rekening houdend met, in het bijzonder, internationale overeenkomsten.”.

3) Artikel 13 wordt vervangen door:

„Artikel 13

1. De douaneautoriteiten kunnen onder de overeenkomstig de geldende bepalingen vastgestelde voorwaarden alle controlemaatregelen nemen die zij nodig achten voor de correcte toepassing van de douanewetgeving en van andere wetgeving betreffende binnenbrengen, uitgang, doorvoer, overbrengen en bijzondere bestemming van goederen welke vervoerd worden tussen het douanegebied van de Gemeenschap en derde landen en betreffende de aanwezigheid van goederen die niet de status van communautaire goederen hebben. Douanecontroles die ertoe strekken de correcte toepassing van de communautaire wetgeving te garanderen, kunnen in een derde land worden verricht, voorzover een internationale overeenkomst daarin voorziet.

2. Douanecontroles, andere dan steekproefcontroles, moeten gebaseerd zijn op een door middel van geautomatiseerde gegevensverwerkingstechnieken uitgevoerde risicoanalyse, die ertoe strekt de risico's in kaart te brengen en te kwantificeren alsmede de nodige maatregelen te ontwikkelen om de risico's te beoordelen op basis van criteria die op nationaal, op communautair, en, indien beschikbaar, op internationaal niveau zijn vastgesteld.

Volgens de procedure van het comité worden een gemeenschappelijk kader voor risicobeheer, gemeenschappelijke criteria en prioritaire controlegebieden vastgesteld.

De lidstaten zetten in samenwerking met de Commissie een elektronisch systeem op voor de uitvoering van het risicobeheer.

3. Controles die door andere autoriteiten dan de douaneautoriteiten worden verricht, geschieden in nauwe coördinatie met de douaneautoriteiten en zoveel mogelijk op hetzelfde ogenblik en op dezelfde plaats.

4. In het kader van de in dit artikel bedoelde controles mogen douane- en andere bevoegde autoriteiten, zoals veterinaire diensten en politiediensten, gegevens die zij hebben ontvangen in het kader van binnenkomst, uitgang, doorvoer, overbrengen en bijzondere bestemming van goederen welke vervoerd worden tussen het douanegebied van de Gemeenschap en derde landen en van de aanwezigheid van goederen die niet de status van communautaire goederen hebben, aan elkaar, de douaneautoriteiten van de lidstaten en de Commissie doorgeven indien dit vereist is om de risico's te minimaliseren.

Het doorgeven van vertrouwelijke gegevens aan douaneadministraties en andere diensten (bv. veiligheidsdiensten) van derde landen is uitsluitend toegestaan in het kader van een internationale overeenkomst, op voorwaarde dat de vigerende voorschriften inzake gegevensbescherming, met name Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (*) en Verordening (EG) nr. 45/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2000 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door de communautaire instellingen en organen en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (**), worden nageleefd.

(*) PB L 281 van 23.11.1995, blz. 31. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1882/2003 (PB L 284 van 31.10.2003, blz. 1).

(**) PB L 8 van 12.1.2001, blz. 1."

4) Artikel 15 wordt vervangen door:

„Artikel 15

Alle inlichtingen van vertrouwelijke aard of die als vertrouwelijk zijn verstrekt, vallen onder het beroepsgeheim en worden door de bevoegde autoriteiten niet bekendgemaakt zonder uitdrukkelijke toestemming van de persoon of de autoriteit die deze inlichtingen heeft verstrekt. Het doorgeven van inlichtingen is evenwel toegestaan voorzover de bevoegde autoriteiten daartoe overeenkomstig de geldende bepalingen, met name in het kader van gerechtelijke procedures, gehouden zijn. Bij het openbaar maken of doorgeven van inlichtingen worden de geldende voorschriften inzake gegevensbescherming, met name Richtlijn 95/46/EG en Verordening (EG) nr. 45/2001, strikt nageleefd."

5) In artikel 16 wordt „de douanecontrole” vervangen door „douanecontroles”.

6) De volgende artikelen worden ingevoegd:

„Artikel 36 bis

1. Van goederen die in het douanegebied van de Gemeenschap worden binnengebracht, wordt een summier aangifte gedaan, behalve wanneer de goederen uitsluitend door de territoriale wateren of het luchtruim

van het douanegebied worden vervoerd zonder dat er een tussenstop in dit gebied wordt gemaakt.

2. De summier aangifte wordt ingediend bij het douanekantoor van binnenkomst.

De douaneautoriteiten kunnen toestaan dat de summier aangifte bij een ander douanekantoor wordt ingediend, mits dit kantoor de benodigde gegevens onmiddellijk elektronisch doorgeeft aan of ter beschikking stelt aan het douanekantoor van binnenkomst.

De douaneautoriteiten kunnen toestaan dat het indienen van een summier aangifte wordt vervangen door het indienen van een kennisgeving en het verlenen van toegang tot de gegevens van de summier aangifte in het geautomatiseerde systeem van de marktdeelnemer.

3. De summier aangifte wordt ingediend voordat de goederen het douanegebied van de Gemeenschap worden binnengebracht.

4. Volgens de procedure van het comité worden bepaald:

- de termijn waarbinnen de summier aangifte moet worden ingediend voordat de goederen het douanegebied van de Gemeenschap worden binnengebracht;
- de voorschriften voor uitzonderingen op en afwijkingen van de in het eerste gedachtestreepje genoemde termijn; en
- de voorwaarden waaronder ontheffing kan worden verleend van de verplichting tot indiening van een summier aangifte of die verplichting kan worden aangepast,

zulks op grond van specifieke omstandigheden en met betrekking tot bepaalde goederenbewegingen, vervoersmodaliteiten of marktdeelnemers, of indien er, uit hoofde van internationale overeenkomsten inzake de veiligheid specifieke regelingen gelden.

Artikel 36 ter

1. Volgens de procedure van het comité worden voor de summier aangifte een gemeenschappelijke gegevensset en een gemeenschappelijk formaat vastgesteld die, hoofdzakelijk om redenen van beveiliging en veiligheid, de gegevens bevatten die nodig zijn voor een risicoanalyse en de juiste toepassing van douanecontroles en waarbij, indien toepasselijk, internationale normen en handelsgebruiken in acht worden genomen.

2. De summier aangifte wordt ingediend met gebruikmaking van automatische gegevensverwerking. Er mag gebruik worden gemaakt van handels-, haven- of vervoersinformatie, mits deze de benodigde gegevens bevatten.

In uitzonderlijke omstandigheden mogen de douaneautoriteiten summier aangiften op papier aanvaarden, mits zij hierbij hetzelfde niveau van risicobeheer toepassen als bij summier aangiften ingediend met gebruikmaking van automatische gegevensverwerking.

3. De summie aangifte wordt ingediend door de persoon die de goederen in het douanegebied van de Gemeenschap binnenbrengt of die de aansprakelijkheid aanvaardt voor het vervoer van de goederen in het douanegebied van de Gemeenschap.

4. Niettegenstaande de verplichting van de in lid 3 bedoelde persoon kan de summie aangifte in plaats daarvan worden ingediend door:

- a) de persoon in wiens naam de in lid 3 bedoelde persoon handelt, of
- b) elke persoon die in staat is de goederen bij de bevoegde douaneautoriteiten aan te brengen of te doen aanbrengen, of
- c) een vertegenwoordiger van één van de in lid 3 of de onder a) en b) bedoelde personen.

5. Aan de in lid 3 of lid 4 bedoelde persoon wordt op zijn verzoek toegestaan één of meer van de gegevens in de summie aangifte te wijzigen nadat deze bij de douaneautoriteiten is ingediend. Wijziging is echter niet meer mogelijk nadat de douaneautoriteiten:

- a) de persoon die de summie aangifte heeft ingediend, in kennis hebben gesteld van hun voornemen de goederen aan een onderzoek te onderwerpen; of
- b) hebben geconstateerd dat de betrokken gegevens onjuist zijn; of
- c) toestemming hebben gegeven om de goederen weg te voeren.

Artikel 36 quater

1. Het douanekantoor van binnenkomst kan ontheffing van indiening van een summie aangifte verlenen met betrekking tot goederen waarvoor, vóór het verstrijken van de in artikel 36 bis, leden 3 en 4, bedoelde termijn, een douaneaangifte is ingediend. In een dergelijk geval moet de douaneaangifte ten minste de voor een summie aangifte benodigde gegevens bevatten. Totdat de douaneaangifte is aanvaard overeenkomstig artikel 63, heeft zij de status van een summie aangifte.

De douaneautoriteiten kunnen toestaan dat de douaneaangifte bij een douanekantoor van invoer, welke niet het douanekantoor van binnenkomst is, wordt ingediend, mits dit kantoor de benodigde gegevens onmiddellijk elektronisch doorgeeft aan of ter beschikking stelt aan het douanekantoor van binnenkomst.

2. Indien de douaneaangifte niet wordt ingediend met gebruikmaking van automatische gegevensverwerking, passen de douaneautoriteiten op de gegevens hetzelfde niveau van risicobeheer toe als bij douaneaangiften met gebruikmaking van geautomatiseerde gegevensverwerking.”.

7) In artikel 37, lid 1, wordt „door de douaneautoriteiten worden gecontroleerd” vervangen door „aan douanecontroles worden onderworpen” en in artikel 38, lid 3, wordt „controle” vervangen door „douanecontroles”.

8) Artikel 38, lid 5, wordt vervangen door:

„5. De leden 1 tot en met 4 en de artikelen 36 bis tot en met 36 quater en 39 tot en met 53 zijn niet van toepassing op goederen die het douanegebied van de Gemeenschap tijdelijk hebben verlaten op een traject over zee of door de lucht tussen twee punten in dat gebied, mits het vervoer rechtstreeks en via een geregelde lijnvlucht- of lijnvaartdienst zonder tussenstop buiten het douanegebied van de Gemeenschap plaatsvindt.”.

9) Artikel 40 wordt vervangen door:

„Artikel 40

Goederen die het douanegebied van de Gemeenschap binnenkomen, worden bij de douane aangebracht door de persoon die ze aldaar heeft binnengebracht of, in voorkomend geval, door de persoon die de aansprakelijkheid aanvaardt van het vervoer van de goederen nadat deze zijn binnengebracht, behalve wanneer de goederen uitsluitend door het luchtruim of de territoriale wateren van het douanegebied gaan zonder dat er een tussenstop wordt gemaakt in dit gebied. De persoon die de goederen aanbrengt, verwijst naar de eerder voor deze goederen ingediende summie aangifte of douaneaangifte.”.

10) Titel III, hoofdstuk 3, wordt gewijzigd in „Lossing van bij de douane aangebrachte goederen”.

11) De artikelen 43 tot en met 45 worden geschrapt.

12) Artikel 170, lid 2, wordt vervangen door:

„2. Bij de douane worden goederen aangebracht en aan de voorgeschreven douaneformaliteiten onderworpen die:

- a) onder een douaneregeling zijn geplaatst welke door de binnenkomst van deze goederen in een vrije zone of een vrij entrepot wordt beëindigd; het aanbrengen is evenwel niet nodig indien in het kader van de betrokken douaneregeling vrijstelling van de verplichting tot het aanbrengen van de goederen wordt verleend;
- b) in een vrije zone of een vrij entrepot zijn geplaatst op basis van een beschikking tot terugbetaling of kwijtschelding van de rechten bij invoer;
- c) onder de in artikel 166, onder b), bedoelde maatregelen vallen;
- d) rechtstreeks van buiten het douanegebied van de Gemeenschap een vrije zone of een vrij entrepot binnen worden gebracht.”.

13) Artikel 176, lid 2, wordt vervangen door:

„2. Bij overlading van goederen binnen een vrije zone dienen de hierop betrekking hebbende bescheiden ter beschikking van de douaneautoriteiten te worden gehouden. De opslag van goederen voor korte tijd, in verband met deze overlading, wordt beschouwd als een integraal deel van de overlading.

Voor goederen die rechtstreeks van buiten het douanegebied van de Gemeenschap een vrije zone worden binnengebracht, dan wel vanuit een vrije zone rechtstreeks het douanegebied van de Gemeenschap verlaten, moet een summier aangifte worden ingediend overeenkomstig respectievelijk de artikelen 36 bis tot en met 36 quater of 182 bis tot en met 182 quinquies.”.

14) Artikel 181 wordt vervangen door:

„Artikel 181

De douaneautoriteiten vergewissen zich ervan dat, wanneer goederen vanuit een vrije zone of een vrij entrepot het douanegebied van de Gemeenschap verlaten, de bepalingen inzake uitvoer, passieve veredeling, wederuitvoer, schorsingsregelingen of intern douanevervoer alsmede de bepalingen van titel V worden nageleefd.”.

15) In artikel 182, lid 3, eerste zin, worden de woorden „van de wederuitvoer of” geschrapt.

16) In titel V (Goederen die het douanegebied van de Gemeenschap verlaten) worden de volgende artikelen ingevoegd:

„Artikel 182 bis

1. Van goederen die het douanegebied van de Gemeenschap verlaten, wordt een douaneaangifte of, wanneer geen douaneaangifte vereist is, een summier aangifte gedaan, behalve wanneer de goederen uitsluitend door de territoriale wateren of het luchtruim van het douanegebied worden vervoerd zonder dat er een tussenstop wordt gemaakt in dit gebied.

2. Volgens de procedure van het comité worden bepaald:

— de termijn waarbinnen de douaneaangifte dan wel een summier aangifte bij het douanekantoor van uitvoer moet worden ingediend voordat de goederen buiten het douanegebied van de Gemeenschap worden gebracht;

— de voorschriften voor uitzonderingen op en afwijkingen van de bij het eerste streepje bedoelde termijn;

— de voorwaarden waaronder ontheffing kan worden verleend van de verplichting tot indiening van een summier aangifte of die verplichting kan worden aangepast; en

— de gevallen waarin en de voorwaarden waaronder voor goederen die het douanegebied van de Gemeenschap verlaten, geen douaneaangifte of summier aangifte is vereist,

zulks op grond van specifieke omstandigheden en met betrekking tot bepaalde goederenbewegingen, vervoersmodaliteiten of marktdeelnemers of indien uit hoofde van internationale overeenkomsten inzake de veiligheid specifieke regelingen gelden.

Artikel 182 ter

1. In het geval dat aan goederen die het douanegebied van de Gemeenschap verlaten een douanebestemming wordt gegeven waarvoor krachtens de douanewetgeving een douaneaangifte is vereist, wordt deze douaneaangifte bij het douanekantoor van uitvoer ingediend voordat de goederen buiten het douanegebied van de Gemeenschap worden gebracht.

2. Indien het douanekantoor van uitvoer niet tevens het douanekantoor van uitgang is, dient het douanekantoor van uitvoer de benodigde gegevens onmiddellijk elektronisch aan het douanekantoor van uitgang door te sturen of ter beschikking te stellen.

3. De douaneaangifte moet ten minste de voor de summier aangifte benodigde gegevens bedoeld in artikel 182 quinquies, lid 1, bevatten.

4. Indien de douaneaangifte niet wordt ingediend met gebruikmaking van automatische gegevensverwerking, passen de douaneautoriteiten op de gegevens hetzelfde niveau van risicobeheer toe als bij aangiften met gebruikmaking van geautomatiseerde gegevensverwerking.

Artikel 182 quater

1. In het geval dat aan goederen die het douanegebied van de Gemeenschap verlaten geen douanebestemming wordt gegeven waarvoor een douaneaangifte is vereist, wordt bij het douanekantoor van uitgang een summier aangifte ingediend voordat de goederen buiten het douanegebied van de Gemeenschap worden gebracht.

2. De douaneautoriteiten kunnen toestaan dat de summier aangifte bij een ander douanekantoor wordt ingediend, mits dit kantoor de benodigde gegevens onmiddellijk elektronisch doorgeeft aan of ter beschikking stelt aan het douanekantoor van uitgang.

3. De douaneautoriteiten kunnen toestaan dat het indienen van een summier aangifte wordt vervangen door het indienen van een kennisgeving en het verlenen van toegang tot de gegevens van de summier aangifte in het geautomatiseerde systeem van de marktdeelnemer.

Artikel 182 quinquies

1. Volgens de procedure van het comité worden voor de summier aangifte een gemeenschappelijke gegevensset en een gemeenschappelijk formaat vastgesteld die, hoofdzakelijk om redenen van beveiliging en veiligheid, de gegevens bevatten die nodig zijn voor een risicoanalyse en de juiste toepassing van douanecontroles en waarbij, indien toepasselijk, internationale normen en handelsgebruiken in acht worden genomen.

2. De summie aangifte wordt ingediend met gebruikmaking van automatische gegevensverwerking. Er mag gebruik worden gemaakt van handels-, haven- of vervoersinformatie, mits deze de benodigde gegevens bevatten.

In uitzonderlijke omstandigheden mogen de douaneautoriteiten summie aangiften op papier aanvaarden, mits zij hierbij hetzelfde niveau van risicobeheer toepassen als bij summie aangiften ingediend met gebruikmaking van automatische gegevensverwerking.

3. De summie aangifte wordt ingediend door:

- a) de persoon die de goederen buiten het douanegebied van de Gemeenschap brengt of die de aansprakelijkheid aanvaardt voor het vervoer van de goederen uit het douanegebied van de Gemeenschap, of
- b) elke persoon die in staat is de goederen bij de bevoegde douaneautoriteiten aan te brengen of te doen aanbrengen, of
- c) een vertegenwoordiger van één van de onder a) en b) bedoelde personen.

4. Aan de in lid 3 bedoelde persoon wordt op zijn verzoek toegestaan een of meer van de gegevens in de summie aangifte te wijzigen nadat deze bij douaneautoriteiten is ingediend. Wijziging is echter niet meer mogelijk nadat de douaneautoriteiten:

- a) de persoon die de summie aangifte heeft ingediend, in kennis hebben gesteld van hun voornemen de goederen aan een onderzoek te onderwerpen; of
- b) hebben geconstateerd dat de betrokken gegevens onjuist zijn; of
- c) toestemming hebben gegeven om de goederen weg te voeren.”.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de zevende dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Artikel 5 bis, lid 2, artikel 13, lid 2, tweede alinea, artikel 36 bis, lid 4, artikel 36 ter, lid 1, artikel 182 bis, lid 2, en artikel 182 quinquies, lid 1, zijn van toepassing met ingang van 11 mei 2005.

Alle andere bepalingen zijn van toepassing zodra de krachtens de in de tweede alinea bedoelde artikelen vastgestelde uitvoeringsbepalingen in werking zijn getreden. Elektronische aangifte en geautomatiseerde systemen voor de uitvoering van risicobeheer en voor de elektronische uitwisseling van gegevens tussen douanekantoren van binnenkomst, invoer, uitvoer en uitgang, als bedoeld in de artikelen 13, 36 bis, 36 ter, 36 quater, 182 ter, 182 quater en 182 quinquies, worden uiterlijk drie jaar na de datum waarop deze artikelen van toepassing worden, ingevoerd.

Uiterlijk twee jaar na de datum waarop deze artikelen van toepassing worden, beoordeelt de Commissie elk verzoek van de lidstaten om een verlenging van de in de derde alinea bedoelde periode van drie jaar voor de elektronische aangifte en geautomatiseerde systemen voor de uitvoering van risicobeheer en voor de elektronische uitwisseling van gegevens tussen douanekantoren. De Commissie legt aan het Europees Parlement en de Raad een verslag voor en stelt in voorkomend geval een wijziging van de in de tweede zin van de derde alinea bedoelde datum voor.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Straatsburg, 13 april 2005.

Voor het Europees Parlement

De voorzitter

J. P. BORRELL FONTELLES

Voor de Raad

De voorzitter

N. SCHMIT